

Myšlienky ku vzniku pandémie koronavírusu

Dr. med. Christian Büttner

Odborný lekár pre medicínu a antropozofickú medicínu pôsobiaci na nemeckej klinike antropozofickej medicíny Haus am Stalten

16.03.2020

Východisko

Je to len niekoľko týždňov čo bol v Čínskej ľudovej republike zistený nový druh ochorenia dýchacích ciest, ktorý dostal meno COVID-19. U pacientov bola izolovaná a popísaná dosiaľ neznáma podskupina koronavírusu, ktorý bol objavený v 1960-tych rokoch. Dostala názov SARS-CoV-2. SARS znamená „Severe Acute Respiratory Syndrome“, takže „ťažký akútne respiračný syndróm“. Toto ochorenie sa šíri, tak ako je tomu pri iných ťažkých, chrípke podobných ochoreniach, po Zemi veľkou rýchlosťou. Celkom nový je rozsah opatrení a obmedzení po celom svete, ktoré sú robené na stlmenie ochorenia. Tieto opatrenia, ktoré sú robené pre ochranu obyvateľstva, nemajú byť tu vyjadrenými myšlienkami spochybnené. Preto tu pripájame odkaz na návrhy na ochranu pred infekciou od Robert Koch inštitútu :
https://www.rki.de/DE/Content/InfAZ/N/Neuartiges_Coronavirus/Risikobewertung.html.

Pracovníci a pracovníčky v zdravotnom systéme v týchto dňoch vykonávajú ohromnú prácu s veľkým osobným nasadením. Tiež mnoho ľudí zo všetkých oblastí života sa rozhodlo riskovať stupňujúcimi sa obmedzeniami a ohrozujúcimi stratami, aby sa vyhli ohrozovaniu iných ľudí.

To o čom budeme hovoriť tu, má slúžiť na to, aby sme sa postavili strachu a panike nech už sú utvárané akokoľvek, a na podporenie takých opatrení, ktoré idú ďalej a sú zmysluplné, a ktoré môžu prispieť ku posilneniu zdravia jednotlivca a spoločnosti.

Pred viac ako 100 rokmi bola Rudolfom Steinerom do života vovedená antropozofická medicína. Zo svojho duchovnovedného bádania dával podnety do takmer všetkých oblastí života, ktoré mali slúžiť k tomu, aby sa vedelo dobrým spôsobom zaobchádzať s výzvami života. Vo vzťahu k medicínskym otázkam

išlo a ide o to, stále lepšie chápať hlbšie pozadie zdravia a choroby a odvodiť z toho spôsob, akým je možné svojím konaním prispieť ku liečeniu ľudí. Základom všetkých jeho výpovedí sú spisy teórie poznania¹, v ktorých popisuje, akou cestou je možné získať prírodovedecké ako aj duchovnovedecké poznanie.

Poukazy Rudolfa Steinera k pozadiu epidémii

Mnoho zo Steinerom daných podnetov sa v priebehu posledných desaťročí osvedčilo a v mnohých ohľadoch sa stali nápomocnými. Vo vzťahu ku výskytu baktérií a „bacilov“ (v tom čase nebolo ešte používanie zvyčajnejšieho slova „vírus“ v bežnej reči zaužívaný, kvôli čomu Steiner používal bežnejšie slovo „bacil“) Steiner neúnavne poukazoval na to, že pri ochoreniach sa nemá zamieňať primárne so sekundárnym! Pred presne 100 rokmi napísal²: „V novších časoch sa stáva stále viac a viac tendenciou, odhliadať od skutočných príčin a hľadať na to, čo sa odohráva na povrchu. A s týmito vecami, s týmto zotrúvaním na povrchu súvisí to, že keď sa dnes v bežnej medicíne, v bežnej patológii, zväčša začítame alebo započúvame do popisu nejakého typu ochorenia, potom sme vyučovaní, aký bacil vlastne túto chorobu vyvolá, čo sa tam nastahovalo do ľudského organizmu. Je samozrejme strašne ľahké zamietnuť námietky voči tomuto nastahovaniu sa nižších organizmov z jednoduchého dôvodu, pretože už nik nepovažuje za nutné najskôr upozorňovať na to, že tieto nižšie organizmy tam už sú. Pretože sa naozaj aj ukazujú pri rozličných ochoreniach v špecifickej forme, je zas veľmi pochopiteľné, že sa upozorňuje na túto špecifickú formu a rovno sa ukazuje súvislosť medzi formou ochorenia a touto špecifickou formou baktérií. Tu už prichádza, keď sa na to pozeráme čisto povrchno, týmto celým nazeraním omyl, ktorý spočíva v tom, že vlastne sme tým celkom odvádzaní od toho primárneho. Lebo predstavte si len, keď v priebehu nejakej choroby sa v nejakom tele vyskytnú bacily vo väčšom množstve, je predsa samozrejmé, že tieto bacily vyvolajú prejavy, tak ako ich vyvoláva každé cudzie teleso v organizme, že v dôsledku prítomnosti týchto bacilov nastúpia rôzne zápal. Keď dnes pripisujeme všetko pôsobeniu bacilov, tak vedieme pozornosť skutočne len k tomu, čo tieto bacily robia. Ale odvádzame pozornosť od skutočného pôvodu ochorenia. Lebo vždy, keď nájdeme v našom organizme nižšie organizmy dobrú pôdu pre svoj vývoj, tak už je tu oná dobrá pôda skrz skutočné primárne príčiny vytvorená. Musíme raz viesť pozornosť do tejto oblasti primárnych príčin.“

Tento celkom iný prístup, začiatkový bod, o ktorom je tu reč, je pre väčšinu ľudí nezvyčajný, takže je pre nich ťažké sa tomuto názoru v pokoji otvoriť. V zmysle vedeckého spôsobu nazerania musí byť však dovolené zas a znovu sa k týmto základným otázkam vracáť, nesmú byť jednoducho bezmyšlienkovito vylúčené, obzvlášť keď existuje toľko veľa otvorených otázok vo vzťahu ku ochoreniam a nakazeniam, ako je tomu v súčasnej situácii.

Síce poukazoval aj Rudolf Steiner už vtedy na to, že má celkom zmysel zaoberať sa bacilmi, zdôrazňoval však tiež, že musia byť dobre zaradené: „Ten, kto je nútený svojimi poznatkami upozorňovať na to, že pri chorobách, ktoré sú sprevádzané výskytom bacilov alebo baktérií, sú primárnymi príčinami hlbšie príčiny, než je výskyt bacilov, ten ešte netvrdí, že bacily tam nie sú prítomné. Je niečo celkom iného tvrdiť, že bacily sú tu a nastupujú ako následok choroby, než tvrdiť, že primárnu príčinu nájdeme u bacilov.“ (3)

A na inom mieste (4): „Takže nesmieme vyliat' dieťa s vaničkou a hovoriť, že vyšetovať bacily nie je nutné. Ale na druhej strane musíme vedieť, že bacily nerobia chorobu. Inak nikdy nič správne nevysvetlíme, keď budeme stále len hovoriť: existujú bacily pre choleru, pre chrípku sú bacily, atď. To je samozrejme len zahálka kvôli tomu, že ľudia nechcú prešetriť skutočné príčiny chorôb.“

Otázka hlbšie ležiacich príčin chorôb

Čo by ale mohli teda byť hlbšie ležiace príčiny chorôb? Aj tu dáva Rudolf Steiner niekoľko podnetov (5): „Tu sa jedná o to, a to je to dôležité, čo dnes má byť vyzdvihnuté, že bacily vedia byť len vtedy nebezpečné, keď sa o ne staráme. ...Bacily sú najintenzívnejšie udržiavané, keď si človek do stavu spánku nevezme nič viac než materialistické zmýšľanie. ...Nie je lepšieho prostriedku ako chovať bacily, než ísť spať s materialistickým zmýšľaním. ...To znamená, ešte existuje minimálne jeden prostriedok, ktorý je rovnako dobrý ako tento. A to je, žiť v ohnisku epidemických alebo endemických chorôb a neprijímať nič iné len obrazy chorôb okolo seba tak, že sme len a len napĺňaní pocitom strachu z tejto choroby.“ Z tohto sa dá vyvodiť, že sa pri hygienických opatreniach nejedná len o vonkajšiu čistotu, ktorá je samozrejme dôležitá, ale že naše myšlienky, city a pocity ohľadne našej duševnej a duchovnej prirodzenosti, majú rozhodujúci vplyv na naše zdravie a čas od času musia byť „vyčistené“. Steiner na ďalšom mieste hovorí (6): „Keď idete ulicami mesta a pred vašu dušu sú tam postavené rôzne ohydnosti na vývesných stĺpoch a vo výkladoch, má to strašný vplyv. Materialistická veda nemá poňatia o tom, koľko zárodokov chorôb sa nachádza v týchto ohydnostiach. Hľadá sa len pôvodca choroby v baciloch a nevie sa, ako je do tela, obchádzkou cez dušu, vovádzané zdravie a choroba. Tu budú len ľudia oboznámení s duchovnou vedou vedieť, aký význam má, keď do seba človek prijíma také alebo onaké obrazné predstavy.“ Aj tento výrok, ktorý je jednako už starší viac ako 110 rokov má význam aj v dnešnej dobe. Lebo natíska sa otázka, ako veľmi sa v poslednej dobe prijímanie obrazových predstáv zmenilo k lepšiemu či k horšiemu...!

Hlboko zasahujúce a trvalo škodlivé účinky má, podľa Rudolfa Steinera, aj lož, ohováranie a pretváрка, rovnako ako zlé zákony, zvrátené opatrenia, nesprávne odporúčania alebo tiež predsudky, ktoré sú iným ľuďom vnucované⁷. Napokon poukazuje Steiner na to, že pri príčinách chorôb máme brať doúvahy aj kozmické vplyvy a karmické príčiny⁸. Obrovskou výzvou dnes je, že na to aby sme vedeli tieto veci spoznávať, sú potrebné duchovné schopnosti, ktoré musia byť u väčšiny ľudí ešte len rozvinuté⁹: „To, že

Ľudia dnes všetko chcú pochopiť rozumom, je to najstrašnejšie. V medicíne nemôžeme vôbec nič pochopiť rozumom. Rozumom by sme mohli nanajvýš pochopiť choroby minerálov, a tie predsa neliečime. Všetko, čo je medicínske, musíme pochopiť bezprostredným nazeraním, a to musí byť najskôr vyškolené.“ To, čo je tu mienené, upresňuje Steiner vo svojej medicínskej knihe¹⁰: „Človek je tým čím je, cez telo, éterické telo, dušu (astrálne telo) a ja (ducha). Ako zdravý musí byť nazeraný z pohľadu týchto štyroch článkov; ako chorý musí byť vnímaný v narušenej rovnováhe týchto štyroch článkov; na jeho uzdravenie musia byť nájdené liečivá, ktoré obnovia túto narušenú rovnováhu.“

Opatrenia na podporu zdravia

Celkom výrazne dôležitá pre našu dnešnú situáciu je otázka možností, ako sa môžeme starať o svoje zdravie a ako môžu byť prekonané dispozície k ochoreniu. Aj tu nájdeme u Rudolfa Steinera rozsiahle podnety¹¹: „A skutočne väčšmi, než cez všetky prostriedky, ktoré sú teraz materialistickou vedou nachádzané proti tomu, čo nazývame bacilmi, skutočne väčšmi, nevýslovne bohatšie, môžeme pôsobiť pre budúcnosť ľudstva tým, že budeme ľuďom sprostredkovať predstavy, ktoré ich odvedú od materializmu a povzbudia ich v činnejšej láske z ducha. Stále viac a viac sa musí v priebehu tohto storočia šíriť poznanie, že duchovný svet absolútne nie je voči nášmu fyzickému životu nevšímavý, ale má pre fyzický svet svoj pálčivý význam...“ A ďalej: „Bude nutné si zvyknúť na to, že to, na čo sa môžeme pozeráť priamo ako na liečivú silu duchovnej vedy, musí pôsobiť cez ľudské spoločenstvo. Pretože dalo by sa povedať, čo by to malo za význam, keď by nejaký jednotlivec tu či tam vošiel do duchovného sveta pri zaspávaní vždy s takými myšlienkami, ktoré sú naklonené duchovnému svetu, a všade naokolo sú iní, ktorí sú udržiavateľia a pestúni sveta bacilov cez materialistické myšlienky, materialistické pocity a pocity strachu – ktoré predsa vždy súvisia s materializmom.“ Rudolf Steiner sa tu ale ukazuje aj stále znovu ako realista, ktorý si je vedomý toho, aké veľké sú výzvy¹²: „Preto musí byť stále znovu prízvukované to, o čom som už aj tu hovoril: duchovná veda ako taká nemôže byť skutočne plodná, to, čo má pre ľudstvo vykonať, tak povediac nemôže to vykonať jednotlivci; nestačí, že jednotlivci prijme duchovné veci, ale duchovná veda musí s trpezlivosťou čakať, kým sa stane kultúrnym faktorom, kým vjde do srdca a duší mnohých; až potom sa ukáže, čím môže byť pre ľudí.“ Podporné pre zdravie je posilňovať telo avitalitu (éterické telo), zdravou výživou, radostným pohybom, napätím a uvoľnením v zdravom striedaní atď. Ale tiež duša a duch potrebujú výživu, posilňovanie, starostlivosť a silu, inak sa stanú napadnuteľnými pre choroby¹³: „Keď raz svet pochopí plný význam toho, čo môže duchovná veda vykonať, potom postupne nie vymiznú, ale získajú menší význam všetky tie pekné – nehovorím to ironicky, ale úplne vážne – všetky tie pekné teórie o infekčných chorobách a podobne, ktoré sú dnes nazerané len jednostranne. Oveľa viac, ako na to, ako bacily a baktérie vnikajú do nášho organizmu, sa bude pozeráť na to, akými silnými sme sa stali z duše a ducha, aby sme týmto inváziám odolávali. Túto silu v ľudskej prirodzenosti nepodnieti žiaden vonkajší liek, ale liek, ktorý vnútorne človeka posilňuje duchom a dušou skrz zdravý duchovný obsah.“

Namieste je zodpovedné konanie namiesto obviňovania!

V našom jednostrannom myslení sme trénovaní stále hľadať „vinníka“ za niečo. To je vo všetkých oblastiach života; raz je to partner, raz sused, potom politici, cudzinci, kapitalisti, alebo aj výfuky z áút, letecký benzín a CO2. A teraz sme pri koronavíruse, alebo u tých, čo ho dávajú ďalej, tiež našli vinníka! Ľahko sa prehliada, ako s týmto démonizovaním a zatracovaním vírov, alebo ľudí samotných, prispievame k rozširovaniu strachu a obáv. Naš bežný spôsob myslenia nie je uspôsobený na to, aby sme vyriešili nastávajúce výzvy!

Zdá sa mi byť dôležitým, aby sme v prvom rade za naše vlastné zdravie prevzali väčšiu a silnejšiu zodpovednosť, než doposiaľ a napr. sa v klúde vyliečili, keď raz ochorieme. Máme svojím celkovým spôsobom života navyšší možný vplyv na svoje zdravie a mali by sme to aj využiť. Duševná a duchovná hygiena a živá výmena o tom, čo by to mohlo obsahovať, mi príde rovnako dôležitá ako pravidelné umývanie rúk. Potom bude vyslovene nápomocné, keď ochorieme, aby sme neprepadli do výčitiek voči sebe samému, ale túto skutočnosť rozpozнали ako výzvu pre posilnenie, utuženie a vnútorný rast. Keďže tento spôsob pohľadu ešte nebol vo väčšej miere rozšírený, budú tu nutné a zmysluplné rozličné druhy pomoci a podpora v tejto oblasti.

Popri mnohých výzvach a nebezpečenstvách ponúka momentálna situácia aj nejaké šance na zmenu k dobrému. Verejný život je v doposiaľ nemysliteľnej miere teraz vyradený. Je to ako veľký nádych v zaneprázdnenom a častokrát preťaženom zhone tejto doby. Máme možnosť zastaviť sa a popremýšľať o tom, čo je skutočne možné pre plnohodnotné ľudské bytie, a či náhodou nechceme výhybky budúcnosti nastaviť inak než sme si doposiaľ mysleli.

V mojej terapeutickej činnosti posledných 35 rokov som pracoval s tisíckami ľudí, ktorí sčasti museli bojovať s ťažkými ochoreniami. Mnohí z nich došli k hlbokosiahlym vhladom vo vzťahu k chorobe a zdraviu, a nie málo z nich časom vyvinulo vnútorný pocit vďačnosti, že vďaka konfrontácii so svojimi ochoreniami prišli k celkom novým náhľadom a silám. Spoznali, že choroba im na ich ceste ku rozvoju telesných alebo duševných alebo duchovných schopností výrazne pomohla. A niekedy aj vo všetkých troch oblastiach!

Teraz nemáme dočinenia s individuálnym ochorením, ale s pandémiou, ktorá sa nám ukazuje v koronavíruse. Nastúpilo teda ochorenie, ktoré má rozsah celého ľudstva. Postihnuté sú najmä sliznice dýchacích ciest s pľúcami. Pľúca sú tým orgánom, ktorý človeka spája so zemou; prvý nádych a posledný výdych ohraničujú ľudský život na zemi. Cez sliznicu sa spájame s vonkajším svetom, chceme prijímať

svieži vzduch a použitý vzduch odovzdávať. Vyslovene jemný proces prijímania a ohraničenia, ktorý môže byť rozličným spôsobom narúšaný. Možno musí byť v ľudstve nastavená nová a zdravšia rovnováha medzi nádychom a výdychom, vnútrom a vonkajškom, svetom a človekom?

preklad: Alexandra Fialová

Odkazy

1 Rudolf Steiner: „Grundlinien einer Erkenntnistheorie der Goetheschen Weltanschauung“ und „Wahrheit und Wissenschaft“, herausgegeben von Florin Lowndes im Heartthink Verlag, 2009, sowie Rudolf Steiner: „Die Philosophie der Freiheit“, ebenfalls erschienen im Heartthink Verlag, 2008.

2 Rudolf Steiner: „Geisteswissenschaft und Medizin“ (1999), Vortrag Dornach, 7. April 1920, GA (Rudolf Steiner Gesamtausgabe) 312, S. 32.

3 Rudolf Steiner: „Fachwissenschaften und Anthroposophie“ (2005), Vortrag Dornach, 7. April 1920, GA 73A, S. 207

4 Rudolf Steiner: „Über Gesundheit und Krankheit. Grundlagen einer geisteswissenschaftlichen Sinneslehre“ (1997), Vortrag vom 23. Dezember 1922, GA 348, S. 141 f.

5 Rudolf Steiner: „Wie erwirbt man sich Verständnis für die geistige Welt?“ (1985), Vortrag Basel, 5. Mai 1914, GA 154, S. 46 f.

6 Rudolf Steiner: „Geisteswissenschaftliche Menschenkunde“ (1988), Vortrag Berlin, 16. November 1908, GA 107, S. 124.

7 Rudolf Steiner: „Natur- und Geistwesen – ihr Wirken in unserer sichtbaren Welt“ (1996), Vortrag München, 14. Juni 1908, GA 98, S. 238 ff.

8 Rudolf Steiner: „Stichwort Epidemien“, 1. Auflage 2010, zusammengestellt und herausgegeben von Taja Gut, Rudolf Steiner Verlag, Dornach, 2010.

9 Rudolf Steiner: „Meditative Betrachtungen und Anleitungen zur Vertiefung der Heilkunst“ (2006), Vortrag Dornach, 21. April 1924, GA 316, S. 151

10 Rudolf Steiner: „Grundlegendes für eine Erweiterung der Heilkunst nach geisteswissenschaftlichen Erkenntnissen“, Rudolf Steiner Verlag, Dornach/Schweiz, 1991, GA 27, S. 18 f.

11 Pozri 5, ibd., S. 47 f.

12 Rudolf Steiner: „Unsere Toten. Ansprachen, Gedenkworte und Meditationssprüche 1906 –1924“ (1984), Vortrag Kassel, 9. Mai 1914, GA 261, S. 15 f.

13 Rudolf Steiner: „Vom Einheitsstaat zum dreigliedrigen sozialen Organismus“ (1983), Vortrag Basel, 6. Januar 1920, GA 334, S. 43.